

Îmi miroase pielea a tine

Azoitei Stefania

O să-ți împrumut pielea
Cât timp mă dezbrac de a mea,
Să o pun la spălat la 120 de grade.
Să-și piardă culorile, să-și micșoreze arterele
Și sângele care curge sub ea
Să-mi mutileze într-o îmbrățișare carnea.
Așa nu o să mi mai fie dor de tine.

Ironie, de tine am vrut să mă spăl ,
Dar săruturile tale mi-au cicatrizat epiderma
Ce mă electrocutează când încerc să le reproduc
Cu alte săruturi străine.
Și iar trebuie să mă dezbrac,
Să șterg oxidarea necunoscutului pătat.

Îmi miroase pielea a tine.
Nu, nu se duce la spălat.
Nu se volatilizează locurile unde m-ai sărutat...
Am rămas fără detergent,
Te superi dacă folosesc din nou parfumul tău ?